

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Ε

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 231

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Πενταδραχμή έκθεσις και κοσμητηριόν δια τὰς Ἀθήνας και τὴν Παιδείαν δραχμὰς 12, δια τὰς Ἐπισκοπὰς, δραχμὰς 15 και δια τὸ Ἐπιτελετικὸν ἔργον 20.

Ἄγγελαι και εἰδοποιητικαὶ καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἡ στήλη.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1890

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΑΣ

Διοικητὴς τῆς Μόσχας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΑΣ

Είνε αληθές, ότι μία εκ των εθνικῶν ἡμῶν μονομανιῶν εἶνε νὰ προσπαθῶμεν, ὅπως πείθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους, ὅτι πᾶς ὅστις ὀπωσδήποτε δρᾷ εἴτε ἐν τῇ πολιτικῇ, εἴτε ἐν τῇ στρατῷ, εἴτε ἐν τοῖς γράμμασιν, εἴτε ἐν ταῖς τέχναις εἶνε ἕλλην ἢ τοῦλάχιστον, ἐὰν δὲν εἶνε, ἔχει ὅμως φλέβα τινὰ ἐλληνικὴν. Τὰ παραδείγματα δὲν εἶνε ὀλίγα τῆς τοιαύτης μονομανίας ἡμῶν, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὀλίγα καὶ τὰ παραδείγματα τῶν γνησίων Ἑλλήνων, οἵτινες κατέχουσι διαπρεπεῖς ἀλλαγῶν θέσεις καὶ ὑπερηφάνως φέρουσι τὴν ἐλληνικὴν καταγωγὴν των. Εἰς τοὺς τελευταίους κατὰγεται καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Κωσταντᾶς ὁ τιμῶν ἐν Ρωσσίᾳ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, ὅπερ φέρει.

Ὁ Κωσταντᾶς ἐκ νεότητος ἔχων ἀπειρον πρὸς τὸν στρατιωτικὸν βίον κλίσην ἀφωσιώθη ὀλοψύχως εἰς αὐτὸν καὶ μετὰ μακροῦς καὶ ἐπιπόνους ἀγῶνας παρομοιωθεὶς εἰς τὸν θυελλῶδη βίον, ὃν ἐνεκοιλώθη ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον αὐτοῦ ἀποκτῆσας τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγῶ. Πρέπει δὲ νὰ σημειώσῃ τίς, διὰ τὴν ἐννοήσῃ καλῶς τὴν σημασίαν τοῦ πράγματος, ὅτι ἐν τῇ ρωσικῇ στρατῷ, ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ περιβλεπὸν αὐτὸ σημεῖον, ἀνάγκη νὰ δείξῃ καὶ ἀρετὴν στρατιωτικὴν οὐκ ὀλίγην καὶ δεξιότητα πνεύματος οὐχὶ τυχοῦσαν.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου ὁ Κωσταντᾶς ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Τσάρου καὶ τούτου ἕνεκα εἶνε διωρισμένος ὡς διοικητὴς τῆς Μόσχας. Πρὸ ὀλίγου ἔτι χρόνου ἐώρτασε τὴν πεντηκοναετηρίδα αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἀπειροὶ ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τῷ ἐγένοντο. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καὶ ἡμεῖς ταύτην δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ εἰς ἐνδειξίν, ὅτι καὶ ἐν ταῦθα συμμεριζόμεθα τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν δόξαν τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος, ἅτινα διαπρέπουσιν καὶ εἰς ὀρίζοντα πολὺ εὐρύτερον τῆς πατρίδος των.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ βουλευτικαὶ ἐργασίαι προχωροῦσιν ἡσύχως· αἱ συνεδριάσεις διεξάγονται τακτικῶς· οὔτε κωλυσιεργία, οὔτε παννυχίδες, οὔτε ἀγῶνες ὀλυμπιακοὶ λαμβάνουσι χώραν ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου. Οἱ βουλευταὶ δὲν τρώγονται ἀναμεταξύ των...

Μὴ λησμονῶμεν ὅμως, ὅτι διανύομεν τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, καθ' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κρεωφαγία.

*

Ἡ σύνοδος εἶνε βέβαιον, ὅτι θὰ παραταθῇ καὶ πέραν τοῦ Πάσχα. Ἐπειδὴ δὲ τότε θὰ συζητηθῶσι καὶ τὰ σοβαρώτατα τῶν ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων τότε κατὰ τοὺς εἰδήμονας, καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἐποχὴν ἔχει νὰ γείνη τὸ Ἀνάστα ὁ Θεός!

*

Ἡ παργγεληθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θαυμαστῶν

τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰκὼν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ γείνη εἰς ὕψος 2 μέτρων.

Δύο μέτρων! ἀλλὰ διατί τόσον μεγαλειότεραν τοῦ φυσικοῦ μεγέθους; Ἀπλούστατον· διότι τὸ φυσικὸν καὶ πραγματικὸν μέγεθος τοῦ ἀνδρὸς εἶνε μόλις ὀρατὸν εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμὸν.

*

Θὰ ἔχωμεν ἐφέτος νερόν; ἀφθονον καὶ δὲν θὰ διψᾶσωμεν κατὰ τὸ θέρος, λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες, διότι τὴν περὶ τούτου μέριμναν ἀνέλαβεν αὐτὸς ὁ Πρωθυπουργός.

Εἶθε, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύομεν. Ὁ Πρωθυπουργός δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ σκεφθῇ διὰ τὰ νερά, διότι αὐριοῦ ἢ Ἀντιπολιτευσὶς εἶνε ἱκανὴ διὰ τοῦτο νὰ τὸν ἀποκαλέσῃ Νέριον!

*

Τὸ φαινόμενον τοῦ γενειοφοροῦντος κ. Σεμιτέλου.

Ὁ ἀγαθὸς καθηγητὴς τῶν Λατινικῶν, ὁ ἀπαθανατισθῆς ὑπὸ τῶν Στίχων τοῦ Σουρῆ, ἠδίκησεν ἐαυτόν, ἀποφασίσας τῶρα εἰς τὰ γράμματα νὰ βγάλῃ γένεια. Ὁ κ. Σεμιτέλος διὰ τούτου παύει πλέον ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε μία τῶν νέων Ἀθηνῶν... σπανιότης.

*

Ἐτερος ὀρισμός: Ὁ κ. Σεμιτέλος ἦτο μέχρι τοῦδε ὁ πρῶτος τῶν σπανῶν ὁ κ. Σεμιτέλος ἀπὸ τοῦ νῦν εἶνε μόνον ὁ τελευταῖος τῶν ἐχόντων γένεια.

*

Τὸ πρᾶγμα ἔσχε συνεπειὰς καὶ εἰς τὴν φιλολογικὴν σχολὴν εἰς ἣν ἀνήκει ὁ σοφὸς καθηγητὴς. Ὁ συναδελφός αὐτοῦ κ. Κόντος ἤρχισεν ἤδη νὰ δογματίζῃ, ὅτι πᾶσαι αἱ ψιλοῦμεναι λέξεις δύνανται μὲ τὸν καιρὸν ν' ἀρχίσουν καὶ αὐταὶ νὰ δασύνωνται.

*

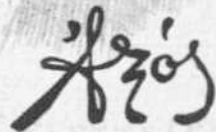
Τέλος πάντων ὁ Ἴσθμος τῆς Κορίνθου κόπτεται ὀριστικῶς. Τὰ ξένα ἔθνη, διὰ τῶν κεφαλαίων τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ ἀπόπειρα, ἐθαυρήθησαν μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἀποτυχίαν καὶ ἔφθασαν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐνεργήτῃ μόνη. Ἀγαθὴ τύχη! Ἄλλοτε ἡ Εὐρώπη μᾶς ἔλεγεν, ἀφοῦ ἤθελε βαρυνθῆ: Κόψ' τε τὸ λαιμό σας! Τώρα μᾶς λέγει: «Κόψ' τε τὸν Ἴσθμό σας!»

*

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τοῦ Ἴσθμοῦ ἐμφανίζεται εἰς ἡρᾶς, ὁ μεγαλοπράγμων κ. Ἀνδοῆας Συγγρός.

Ὁ κ. Συγγρός παρουσιάζεται ὡς ἄλλος Δημιουργός ἢ τοῦλάχιστον ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς· ἐκτείνει τὴν μίαν χεῖρα πρὸς τὸν Ἴσθμόν καὶ ὁ Ἴσθμος κόπτεται· ἐκτείνει τὴν ἄλλην χεῖρα πρὸς τὸ πέλαγος καὶ σταματᾷ δι' αὐτῆς καὶ μόνης τοὺς πλοῦς τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας.

Εἶνε αληθές, ὅτι ἡ τελευταία αὕτη χεῖρ ἐκράτει χαρτόσημον μὲ κατὰσχέσιν.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

- Καὶ νεώτερα;
- Ἡ Βουλὴ...
- Ἄ, τὸ ξέρομε, ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν της.
- Μάλιστα, ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἤρχισε... δηλαδὴ νὰ μὴ κάμῃ οὐδεμίαν ἐργασίαν.

Αὐτὸς εἶνε ὁ διάλογος, τὸν ὁποῖον ἠκούσαμεν ἐξωθεν τοῦ Βουλευτηρίου καὶ αὕτη εἶνε καὶ ἡ ἀλήθεια. Ἀρχοῦνται αἱ συνεδριάσεις τὴν 5 μ. μ. ὥραν καὶ τελειῶνουν τὴν 8 μ. μ. καθ' ὅλον δὲ αὐτὸ τὸ διάστημα ἐπερωτᾷ ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος περὶ ἀέρων, ὁ κ. Πετριδῆς περὶ ὑδάτων καὶ ὁ κ. Λεβιδῆς περὶ ἀέρων καὶ ὑδάτων συγχρόνως.

Μία πρότασις: Νὰ συστηθῇ ἐταιρεία ἀνώνυμος, διὰ νὰ κόψῃ αὐτὴν τὴν λίμαν. Τί λέτενεν, Σιὸρ Τσιγρέν;

Καὶ χωρὶς ὅμως τούτου πολλοὶ ἐλπίζουν, ὅτι τὸ αἶτιον αὐτὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ θεραπευθῇ... ὑπὸ τοῦ κ. Πύρλα, ὅστις ἐδήλωσεν εἰς τὸν «Ἡλιον», ὅτι δὲν θὰ ὑποστηρίξῃ πλέον τὸν κ. Τρικούπη.

Δὲν ἤλπιζον ὅμως ποτὲ τὸ νόσημα νὰ εἶνε κολλητικόν, ἀλλ' ἐπέισθην περὶ τοῦ ἐναντίου, ἀμ' ὡς ἀνέγων, ὅτι ἐλύσσαξε μία γαλῆ, ἣτις ἔδωκεν ὀλόκληρον οἰκογένειαν.

Ἡ κατασκευαζομένη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἰκὼν τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν πιστεύομεν νὰ εἶνε ἐνδειξίς ἐκτιμήσεως τῆς πατριωτικῆς ταύτης πορείας του. Ἀλλὰ πιθανόν καὶ νὰ εἶνε, διότι πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι κατ' ἐξοχὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιπολαζόν νόσημα εἶνε τὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

Πολὺς κατ' αὐτὰς γίνεται λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ φυλλαδίου πλαστῆς συντάξεως. Μετὰ τὴν πλαστὴν σύνταξιν, τῆς ὁποίας ὁ κ. Βαλσαμάκης ἀφθόνως κάμνει χρῆσιν ὁμιλῶν, νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀνάκρισις ὀφείλει νὰ ἐρευνηθῇ μήπως καὶ οὗτος ἔχει παρόμοιον φυλλάδιον.

Τέλος πάντων ὅ,τι δὲν ἔκαμεν ὁ Νέριον θὰ τὸ κάμῃ ὁ κ. Συγγρός. Πρόκειται αὐτὸς νὰ κόψῃ...—μὴ ἀνατριχιάζετε—τὸν Ἴσθμόν τῆς Κορίνθου. Πρὸς τοῦτο συνέστη ἐταιρεία ἀνώνυμος μετ' ὀλίγον ὅμως θὰ σᾶς εἰπωμεν ἡμεῖς, ἐὰν πράγματι εἶνε τοιαύτη ἡ μήπως εἶνε... δυσώνυμος.

Ἀλλὰ τὸ σπανιώτερον γεγονός τῆς ἐποχῆς μᾶς εἶνε καὶ θὰ μείνῃ ἡ ἀναδάσσωσις τοῦ κ. Σεμιτέλου. Ὁ δια-

φορεὺς τῆς Ἀντιγόνης—κατὰ τὸν κ. Κόντον—διὰ τῆς μακροῦς ἐπιμονῆς του, καὶ τῇ βοήθειᾳ ἐννοεῖται τοῦ κ. Λεούση, κατ' ὀρθῶς νὰ μὴ θεωρῆται πλέον μεταξύ ἡμῶν πρᾶγμα σπάνιον.

Τώρα καὶ ὁ κ. Κόντος πρέπει νὰ παύσῃ γράφειν τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο: «Ὁ κ. Σεμιτέλος σπανίζει ἐπιχειρημάτων» καὶ νὰ τὸν τιτλοφορῇ ὡς ἄλλους διὰ τῆς φρασσεως: «Ὁ γεννάδας αὐτός...»

Μετὰ το γεγονός τῆς ἀναδάσσεως προτείνομεν νὰ καταργηθῇ ἡ παροιμία: «Ὅλα τ' ἄλλα γίνονται ἐκτὸς τοῦ σπανοῦ τὰ γένεια».

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

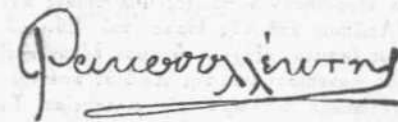
«Καὶ πρὸς τοῦτο, κύριοι, ἐξεδόθη ὁ δρακόντειος ὑπὲρ τῶν ἀξιοματικῶν νόμος».

Ἄγ. Γεωργαντζῆς.

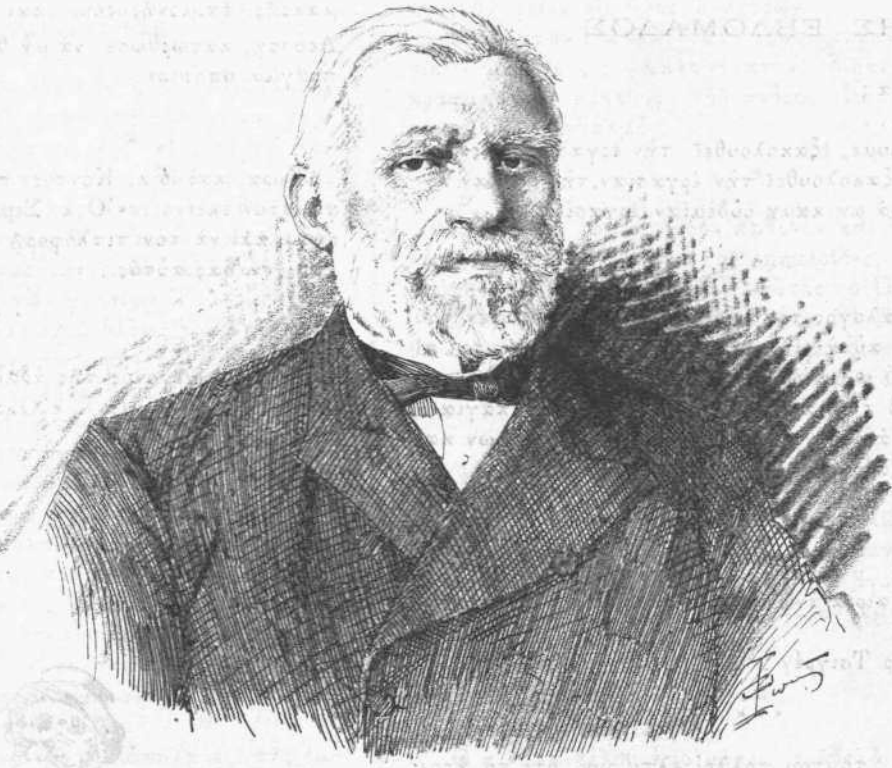
⊗

«Διὰ λεπτομερειῶν, κύριοι, θὰ ἐπικαλεσθῶ γενικοῦς τινὰς λογαριασμούς».

Ν. Βαλσαμάκης.

- Ἐβαλες μάρτη;
- Ἐγὼ ἔβαλα τῶρα, ἀλλὰ σὺ πρέπει νὰ ἔχῃς πάντοτε, γὰρ νὰ μὴ σὲ καίῃ ὁ «Ἡλιος» σου.

ΗΡΟΚΛΗΣ ΒΑΣΙΑΔΗΣ

Ο επίσημος Ηπειρώτης, ού την εικόνα δημοσιεύομεν ανωτέρω, ἐγεννήθη τῇ 30 Μαρτίου 1819 ἐν Δελβιναίῳ τῆς Ἠπείρου ἐκ γονέων ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων. Ἐπὶ ὅλως ἐκτάκτῳ φιλομαθείᾳ ἐνωρίτατα διακριθεὶς ἐστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐπερίτωσε τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς του ὡς μαθητῆς τῆς τότε ἐν Σηροκρήνῃ ἑδρευούσης Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς. Τοιαύτη δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκείνου καὶ εὐδοκίμησις αὐτοῦ εἰς τὰ γράμματα, ὥστε μόλις ἀποφοιτήσας ταύτης διωρίσθη ἐπὶ τινὰ χρόνον διευθυντῆς τῆς ἐν Μεγάλῳ Ρεύματι ἑλληνικῆς σχολῆς. Ἐν τούτοις οἱ ἔφοροι τῆς Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς προμαντεύοντες τὸ μέγα τοῦ ἀνδρὸς φιλολογικὸν μέλλον ἀπέστειλαν αὐτὸν πρὸς περαιτέρω σπουδὰς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις πανεπιστήμιον. Ἀναγκασθεὶς ὁμῶς νὰ διακόψῃ τὰς ἐν αὐτῷ σπουδὰς τοῦ ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διωρίσθη καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῇ τοῦ Γένους Σχολῇ ἐν ἣ ἐξεπαιδεύθη. Τότε ἤρξατο τῆς συγγραφῆς τῶν σχολίων εἰς τὸν Δημοσθένην, ὧν θραδύτερον ἐξεδόθησαν ὁ πρῶτος Φιλιππικὸς καὶ οἱ τρεῖς Ὀλυμπιακοί. Ὁ Ἀσώπιος ἀπὸ τῆς Ἰδρας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπανειλημμένως ἔκαμεν ἐξόχως εὐρημον λόγον περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Βασιάδου τὸ δὲ πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας ἀπένευεν αὐτῷ θραδύτερον τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς φιλοσοφίας. Τῷ 1848 μετέβη εἰς Παρίσιον, ὅπου παρέμεινεν ὀλόκληρον ἑπταετίαν. Ἐκεῖ ἐνέκυψεν εἰς μελέτας λατρικὰς ἐγγραφὰς φοιτητῆς ἐν τῇ λατρικῇ σχολῇ, ἀλλ' ἐκεῖ συγχρόνως ἀπόλασεν ἐκ πυρκαϊᾶς πλείστα χειρόγραφα του ἐν οἷς ἔτοιμα πρὸς ἐκδοσιν τὰ σχόλια εἰς τοὺς τέσσαρας Φιλιππικὸς καὶ τὸν περὶ Στεφάνου. Ἐκ Παρισίων μεταβὰς εἰς Βερολίνον ὑπέστη τὰς ἐξετάσεις του καὶ ἔλαβε τὸ διδακτορικὸν δίπλωμά του ἐν τῇ λατρικῇ σχολῇ, ἀφοῦ ἐπὶ ἐν ἔτος ἀκόμη ἠκολούθησε τὰς παραδόσεις τοῦ Virchow, τοῦ φυσιολόγου Müller, τοῦ χειρουργοῦ Langebeck καὶ ἄλλων. Ἐν ἔτος ἀφίερσεν εἰς ἐξέτασιν ἀνὰ τὴν Εὐρώπῃ ἐπισκεπτόμενος τὰ νοσοκομεία ὀλοκλήρου τῆς Γερμανίας τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, τῷ δὲ 1859 φέρων δύο διπλώματα, τὸ τῆς λατρικῆς, καὶ τὸ τῆς εἰσιολογίας, ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας. Οἱ ἐνταῦθα φίλοι αὐτοῦ Φαρμακίδης, Ἀσώπιος, Φίλιππος Ἰωάννου κλπ. ἐζήτησαν τὸν διορισμὸν του ὡς καθηγητοῦ, ὁ δὲ τότε ὑπουργὸς τῆς Παιδείας Θ. Ζαΐμης προέβη εἰς τὸν διορισμὸν του, ἀλλ' ὁ Βασιάδης ἀπέκρουσε τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ἐνῶ ἔχων. Μεταβὰς δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἴδρυσεν τὸν αὐτὸν Ἑλληνικὸν

Φιλολογικὸν Σύλλογον, πρόδρομον ὄλων τοῦ μετέπειτα καὶ ἄπασαν τὴν Ἀνατολὴν συλλόγων, οἵτινες ἰδρύθησαν πάντες ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιάδου. Τῷ 1860 ὁ φίλος αὐτοῦ Ποτλῆς γενόμενος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας καὶ πάλιν ἐπέμεινε παρακαλῶν αὐτὸν νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἀλλ' ὁ Βασιάδης τὸ δεύτερον ἀπέκρουσε τὴν τιμὴν προβάλλων νῦν εὐλογον δίκαιον τὸ ἐν Κωνσταντινούπολει ἀρξάμενον ὑπ' αὐτοῦ ἔργον τῆς ἐξαπλώσεως ἐν ταῖς δούλαις ἐπαρχίαις τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν αὐταῖς. Εἰς τὸ ἔργον δὲ τούτου ὁ Βασιάδης ἀνεδείχθη ὑπέροχος μεταξὺ πάντων τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Αὐτὸς ἐπέτυχεν ν' ἀνοίξαι οἱ πλοῦσοι ὁμογενεῖς ἡμῶν τὰ βαλάντια των καὶ λαμβάνων διένειμεν ἀφειδῶς ἐξ αὐτῶν, ὅπου ἡ ἀνάγκη ἐκάλεε εἰς ἀρωγὴν. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἴδρυσις τοῦ Ἠπειρωτικοῦ καὶ Θρακικοῦ συλλόγου, τῆς φιλεκαπαιτευτικῆς τῶν Κυριῶν ἀδελφότητος, τοῦ Ζαππεῖου παρθενωγείου, τῶν Ζαριφειῶν ἐν Φιλιππουπόλει καὶ τῶν Ζωγραφειῶν ἐν Καστορατίῳ τῆς Ἠπείρου διδασκαλείων καὶ τῶσων ἄλλων ἐκπαιδευτηρίων καὶ συλλόγων. Ἀντεπροσώπευσε πλείστακις τοὺς ἐν Κωνσταντινούπολει Ἕλληνας, τῷ 1861 διὰ νὰ συγχαρῇ τὴν Βασιλισσαν Ἀμαλίαν ἐπὶ τῇ διασώσει τῆς ἐκ τοῦ κινδύνου, τῷ 1879 ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν συλλόγων, τῷ 1887 ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, πέρυσιν ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ Διαδόχου καὶ τελευταίον ἐν τῷ συναλθόντι ἐν Παρίσιον συνεδρίῳ τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως ἀντιπροσωπεύων τὸν Ἑλληνικὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον, οὗ ἀπειράκις ἐξελέγει πρόεδρος. Ἀπέφυγε πάντοτε τὰς τιμὰς καὶ διακρίσεις καὶ ἀπέποιθη ἐπανειλημμένως παράσημα. Διεχειρίσθη ἑκατομῦρια καὶ ἐβίωσεν ἀποζῶν ἐκ τῆς ἐνασχίσεως τοῦ λατρικοῦ τοῦ ἐπαγγέλματος πρότυπον ἀρχαϊκῆς τιμιότητος καὶ ἀφιλοκερδείας. Εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὅσον ὀλιγιστοὶ τῶν ἑλλήνων ἐν δὲ τῇ σφαίρᾳ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς ἐθνικῆς ἰδέας ἐν ταῖς δούλαις ἐπαρχίαις διὰ τῆς παιδείας καὶ τῶν ἄλλων, εἰρημικῶν μέσων ἠπῆρξεν ἡ ἐπισημοτάτη τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος μορφή. Μέγας φιλόπατρις καὶ ἀκάματος ἐργάτης ἀπέκτιθεν ἀναφαίρετους τίτλους ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἐγγνωμοσύνης. Ἀπέθανε τῇ 19 Φεβρουαρίου ἐν Κωνσταντινούπολει, δικαίως δὲ ὁ Ἑλληνισμὸς ἐθρήνησε τὸν θάνατόν του.

Ἐπὶ τῶν ἐρείπειων... τῆς Γεφύρας.

— Καπέλλα ρούσικα ψαρεύεις;
— Εἶνε καλλίτερα ἀπὸ μπαρμπούνια.
— Ποιὸς τ' ἀγοράζει;
— Τὸ Παλάτι.

Συλλέκτης μύθων τοῦ λαοῦ.

— Ἔβαλα μάρτη.
— Καὶ ἐγὼ γούνα.

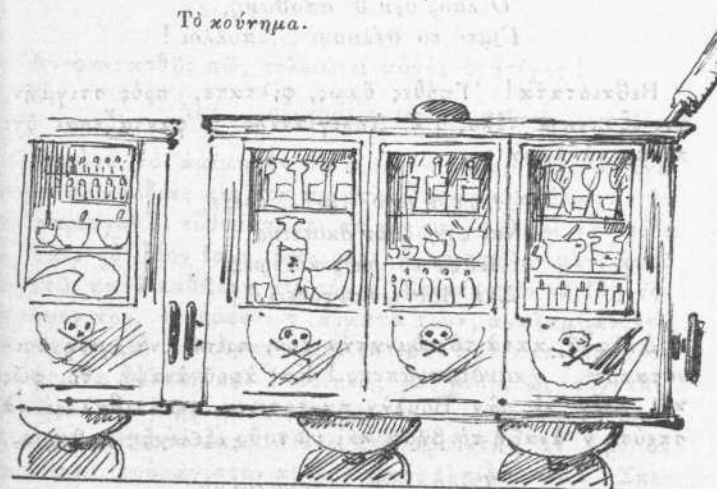

Τὸ κούνημα.

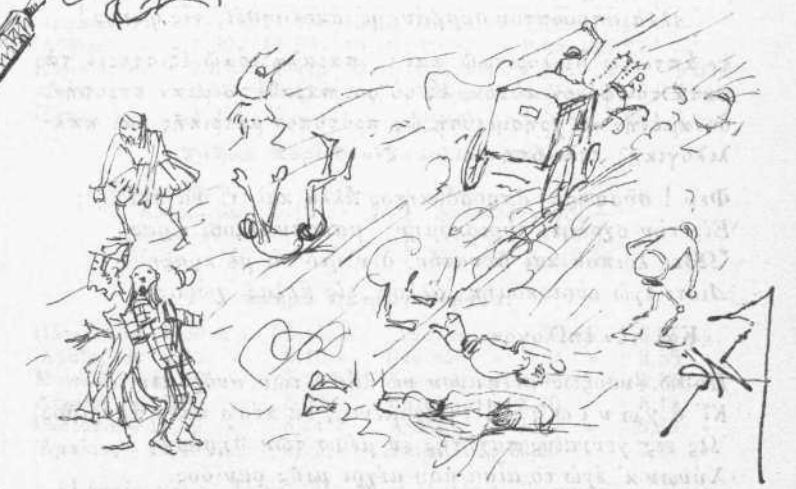
Ἴνα ἀποτελειώσῃ τὸν ἱσθμὸν τῆς Κορίνθου.

— Τί καράδι εἶνε ἐκεῖνο;
— Γιώτ.
— Καὶ γιατί τὸ λένε Γιώτ;
— Γιατί εἶνε σὰ γιώτα.

Φαρμακεῖον κινητὸν τοῦ τροχισοδρόμου διὰ τὰ μέλλοντα δυστυχήματα ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Φάληρα.

Καθημερινὰ ἀπὸ ρυτίδος θύματα.

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΣΟΠΑΝΑΚΟΝ

Φίλτατε,

Πρό τινων ημερών περιήλθε τυχαίως εις την κατοχήν μου, περιεργόν τι κείμενον και όχι κοινόν, αλλά ποιητικόν — φροντάτου, άπόκτημα! — ή δε πρώτη σκέψις μου ήτο να τό προσφέρω εις τόν συναδέλφον Ραχοσυλλέκτην όπως ρίπτη έν αύτῷ τὰ δημοσιογραφικά ράκη του· άλλ' επειδή ο πρώην κάτοχος αύτου, κ. Β. Χ. Σπεράντσας, άνήκων, φαίνεται, εις τόν κύκλον του συναδέλφου μας, τό είχε πληρώσει δι' ύλης παρομοίας φύσεως, έπεδόθην πρώτον μετά σπουδής εις την κένωσιν αύτου και άνεκάλυφα μεταξύ των ρυπαρών ρακών πολυτίμους μαργαρίτας περιεχομένους αυτόδικαίως εις την κυριότητα του έρατεινού φίλου σου Κόμητος Δέ Κάστρου. Μή έχων την τιμήν να γνωρίζω προσωπικώς τόν έρίτιμον ποιητήν της Μάρτυρος Δικατερίνης, τούς περκαίδια εις σέ όπως φροντίσης περί της ταχείας και άσφαλούς άποστολής των.

Δέν έκρίπιασα πολύ εις την ανακάλυψιν των μαργαριτών αύτων· επί του πρώτου ράκου, όπερ άνέστυρα έκ του κειμένου, ύπήρχε και ο πρώτος μαργαριτής.

Λέγει ο κ. Σπεράντσας προλογίζόμενος :

Ω αναγνώσται φίλτατοι! Άπειρος με κατέχει
στην ποιήσιν ένθουσιασμός και στην πατριδα έρωσ,
Πλήν φευ! ή τύχη μου σφοδρός, λίαν με κατατρέχει
και όπου κι' αν πορευώμαι, μ' εύρίσκεις εις κάθε μέρος!

Έξέδωκε δε τὰ ποιήματά του όπως έξευμενίση την τύχην ήτις τόν κατατρέχει σφοδρός, λίαν. Άδιάσειστον τό έπιχείρημα! Άκουσε τώρα και τὰ ποιητικά του προσόντα :

Είς διαλέκτους τέσσαρας με βήμα έκινούμην,
στην τουρκικην, την γαλλικην κι' αραβικην συγχρόνως...

Και μόνον εις την Έλληνικην έμενεν άκίνητος ο ποιητής· μή νομίσης δε ότι τὰ ταιαύτα κινήματά του δέν ήμοίβοnton άρκούντως· άπαγε! ο ποιητής μας διαβεβαιού, ότι :

Και έπροχώρουں πάντοτε και πάντοτε έπαινούμην
Άλλά άπροόπουτον συμβάν, μ' ακολουθει, εις φωνήν!

έν άπτώτῳ δε λυρισμῷ και... περκαληρισμῷ έξιστορει τὰ κατὰ τόν φόνον αύτόν, έξ ου σοι παραθέτω μίαν στροφήν, δυναμένην να χρησιμεύσῃ ως πρότυπον μετρικῆς και καλλιλογικῆς τελειότητος :

Φευ! συμφορά άπροσδόκητος άλλὰ και τί να πράξῃ;
Είς την σχολήν εύρισκόμην, μακρὰν εἴκοσι ὠρας,
Όστε λοιπόν και δυνατόν, δέν ήτο να με κράξῃ
Διότι εγὼ εύρισκόμην άλλου εις άλλας χώρας!

Και τόν έπίλογον :

Ποθῶ ένδόξως στέφανον να λάβω των άνδρειων
Κι' ά γ ω ν ι ὠ ν (!!!) μαχόμενος, να πέσω ύπερ πατρίδος
Ός εις γενναίος μαχητής έν μέσω των θηρίων
Χύνων κ' εγὼ τό αίμά μου μέχρι μιᾶς ρανίδος.

Θέλεις να μάθης και τί φρονει περί των ποιημάτων

του; Τό λέγει εις τούς στίχους της άφιερώσεώς του προς τόν Διάδοχον :

Έάν οι στίχοι μου αύτοι, στην Ύψηλότητα σας
Άφιερούνται έγγραφῶν με δάκρυα και πόνον.
Και έχουσι τό κατ' έμέ κ' ά ε α ς λ α μ π ρ ο υ τ α τ α ς . . .

Είς αυτό πιστεύω να μη συμφωνήσῃ ο έρατεινός Κόμης!

Άλλά τί τὰ θέλεις! Όλ' αύτά, και τόσα άλλα άκόμη έφάμιλλα αύτων, άμαρνούνται πρό της άπαραμίλλου ὠδῆς τῆς εις τόν κ. Δηλιγιάννην, ήτις άρκει, αύτή και μόνη, ν' άπαθανάτισῃ τόν κ. Σπεράντσαν. Ο ποιητής, ένθουσιώδης αντιπολιτευόμενος, φαντάζεται τόν κ. Δηλιγιάννην ως σοφόν πατέρα του Έθνους, φροοῦντα... άρματα — ποιητική άδειά, βεβαίως! — και περηγοῦντα την πάσχουσαν μητέρα

με την δόλοχρηση σοφῆ λαλιά του

Άλλ' ο κ. Δηλιγιάννης, φαίνεται, κατελημμένος υπό χαιμερίας νάρκης τώρα άκριβώς οτε

Έφθασε, έφθασε ή ήμέρα
Ν' αναδειξῃ τὰ παιδιὰ του

έξαναγκάζει τόν ποιητήν να τόν παρακαλῃ δια θερμοτάτων και συγκινητικωτάτων στροφῶν όπως έξυπνήσῃ :

Ξύπνα, ξύπνα, τὰ παιδιὰ σου
Κράζουν έν μιᾷ φωνῇ
Να φέρῃσης τὰ άρματά σου
Αν ή καρδιά σου τὰ ποιεί.

Ξύπνα, ξύπνα, Δηλιγιάννη,
Ξύπνα, ξύπνα, άρχηγέ μου
Ξύπνα, ξύπνα γιὰ δέν κάνει
Να κοιμησῃ, Θόδωφέ μου!

Συμφωνῶ κ' εγὼ, ως και σύ, έλπίζω, ότι δέν κάνει να κοιμησῃ ο Θεόδωρος του, άλλ' εινε κ' άλλοι πολλοί, οίτινες φροοῦσιν, ότι δύναται να κοιμησῃ ήσυχος και ότι ήδύνατο να κοιμησῃ μετ' αύτου και ο ποιητής. Έξακολουθε!

Ξύπνα, ξύπνα, Δηλιγιάννη,
Τρέξε άμέσως στη Βουλή,
Ο λαός δέν θ' άποδάνῃ,
Γιατί τό θέλουσι... πολλοί!

Βεβχιότατα! Υπόθεσ όμως, φίλτατε, προς στιγμήν, ότι έξύπνησε τέλος ο κ. Δηλιγιάννης· τί φροντάζεσαι ότι πρέπει να κάμῃ;

Άρχηγέ μου, τρέξε, τρέξε,
Και ψηφίζου σκοτεινά,
Αναψε τό φῶς και φέξε
Στη Βουλή παντοεινά!

Δηλαδή, κατὰ τόν ύμνητήν του, πρέπει να γίνῃ κοινότατος... κανδηλανάπτης! Και άφου άνάψῃ τό φῶς και φέξῃ εις την Βουλήν παντοεινά, τῷ έπιβάλλει να σπύσῃ ν' αναβῃ τό βήμα και να τούς έξελέξῃ καθαρώς.

Τώρα, υἱδης, παραχρημα,
Πρην παρέλθῃ ο καιρός,

Διότι :

Ήλθ' ή ὠρα, ήλθ' ή ὠρα
Ν' άποδειξῃς ποῖος εἶ (!!!)
Ο προδώσας μας την Χώρα
Την πατρίδα την χρυσή

Όπου ο κ. Σπεράντσας, άγνωσν τό τρίτον πρόσωπον του ρήματος είμι — έπειδή έμενεν άκίνητος εις την Έλληνικην — μεταβάλλεται εις δεινότατον ύβριστήν του ύμνουμένου άρχηγού του!

Ο ποιητής περιπίπτει και εις έτερον άδικαιολόγητον σφάλμα. Παρακινεί δηλ. τόν άρχηγόν του ν' αναβῃ εις τό βήμα και να συντρίψῃ με τούς λόγους ὄλους τούς κλεινούς μας φιλόλογους· ένῶ έξ εναντίας ὄλοι έπίεσθημεν πλέον έκ των λόγων του κ. Βαλσαμάκη και των λοιπῶν βουληφόρων πατέρων, ότι πᾶν άλλο ή κλεινοί φιλόλογοι ύπάρχουν έν τῇ Βουλή.

Αυτή εινε ή κυρίως ὠδή· τώρα μένουں αι τέσσαρες τελευταῖαι στροφαι, έν αις φέρεται ο κ. Δηλιγιάννης άναμιξώς ως πατήρ και υἱός — διατι όχι και ως άγιον πνεύμα; — του λαού, κ' αἴτινες κατὰ την γνώμην μου, πρέπει να διαβιβασθῶσιν αυτότελεις εις τόν πολυθέλητρον Δέ Κάστρον:

Σ' έχει μόνον ή πατρίς μας
Κι' ως υἱός πονεῖς αύτήν
Είς σε στέκει ή έλπίς μας
Και οὐχι εις τόν ληστήν!

Και του έθνους τόν προδότην
Διπλωμάτην τόν κλεινόν
Και πανούργον Συνομάτην
Πόλεως των Αθηνῶν!

Ο Λαός Σε μόνον έχει
Και ως υἱόν του σε κυττάζει
Κι' ως υἱόν του σε προσέχει
Και τό ξή τ ω προς σε κράζει!

Ο Λαός εἶναι δικός σου
Του λαού δε εἶσαι σύ
Ο Λαός εἶναι υἱός σου
Και...

Αν φαντασθῃς πῶς τελειώνει αύτός ο στίχος!

Και... σε κράζει τό μερσί!

Με αυτό τό άμίμητον μερσί — όπερ κράξω κ' εγὼ έκ μέσης καρδιάς εις τόν ποιητήν δια την άπόλαυσιν ήν μοι παρέσχον οι εύθυμότατοι στίχοι του — κλειώ την προς σε, ύπερ τό δέον ίσως, μακροσκελή έπιστολήν μου, άφου εύχηθῶ, κατὰ καθήκον, εις τόν κ. Σπεράντσαν να ίδῃ τόν άρχηγόν του, εντυμένον τ' άρματά του, αναλαμβάνοντα την άρχήν και καλοῦντα καμμίαν νέαν πάλιν έπιστροφάσειν οτε θα δυναθῃ και ο ποιητής να χύσῃ, ως εύχεται, τό αίμά του μέχρι μιᾶς ρανίδος εις... κανέν νοσοκομειον της Θεσσαλίας! Ούτω εκπληροῦνται, αν όχι αι ποιητικά, τουλάχιστον αι πολιτικά έλπίδες του κ. Σπεράντσα και άποστομοῦται πᾶς καθόβουλος όστις θα είχε

τυχόν την πρόθεσιν ν' ανακράξῃ με μικράν προσθήκην τό του Δάντου :

Lasciate ogni speranza, Signor Speranza!

Don και Χωτο

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Άλεξάνδρειαν Ε. Κ. Έληφθη. Σμύρνην Γ. Π. Μᾶς έλησημόησατε έντελεις. Πύργον Ρ. Κ. Και ύστερον παραπονήσατε, ότι σας κακομεταχειρίζομεθα Κάβρον Δ. Συστήσατε εις φίλον σας τό φύλλον μας. Άλεξάνδρειαν Π. Γ. Η άπάντησις εις τό προσέχεις. Νέαν Γόρκαη Σ. Β. Έλησημόησατε φαίνεται τόν παλαιόν κόσμον και μαζί με αυτόν και ήμᾶς. Άλεξάνδρειαν Κ. Μ. Σ. Τὰ ζητηθέντα φύλλα έστάλησαν Τρία· καλα Α. Α. Σᾶς εύχαριστούμεν. Ταχυδρομικῶς λαμβάνετε τὰ υπ αριθ. 212 και 214 φύλλα. Μόναχον Π. Β. Έστάλη. Σύρον Ε. Β. Περιεμνομεν έπιστολήν σας. Μελέτην Σ. Π. Σᾶς παρακαλοῦμεν να φροντίσετε. Ηράκλειον (Κρήτη) Α. Α. Κ. Έλπίζομεν να μη σας ύπομησώμεν και τρίτην φοράν την ύποχρέωσιν σας. Σόφραν Ι. Μ. Τό τρέχον έτος άπλήρωτον. Αρμαστῆρ (Ρωσσία) Γ. Α. Α. Η συνδρομή σας έλξε την 30 Τετίου 1889 Μόναχον Χ. Ρ. Και πάλιν σας ύπεθυμίζομεν την όφειλήν σας. Ασμισσόν (Κύπρον) Δέσχη Έρωσις. Έλπίζομεν να έχετε ταμίαν. Αάρνακον Kea-line Room-Royal Hotel. Παρήλθον ήδη πιντε μήνες. Μιλάνον Γ. Σ. Οι εύρωπατοί ένθυμοῦνται κάλλιστα αύτου του είδους τὰς ύποχρέωσεις. Ταγγάνιον Σ. Σ. Έλπίζομεν ταχέαν ένεργειαν. Πάρον Κ. Ν. Κρίστην. Τό μόνον μέσον εινε ή ταχυδρομική έπιταγή.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ

ΤΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ

Όδός Καπνικαρέας 13.

Ηλεκτρικούς κώδωνας, τηλεγράφους, ηλεκτρικόν φῶς, αλεξικέραυνα, όργανα εναντιον της πυρκαϊᾶς, λατρικὰς ηλεκτρικὰς συσκευὰς, τηλεφῶνα δι' οικιακὰς χρήσεις και μεγάλας άποστάσεις, ηλεκτρικά υφολόγια, πνευματικὸς σωλήνας, μεθ' ὄλων των συμπαραμαρτούντων αυτοῖς όργανων. Πώλησις όργάνων — Τοποθετήσεις κατ' άποκοπήν — Έπιστημονική εργασία. — Έκτακτος εὐθηρία.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΑΔΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Τμήμα Πειραιώς-Κορίνθου-Πατρῶν

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεύς άν.	7 π	11.15π	10.10	Πάτραϊάν. 7.20π	11.40	—
Αθήναι	7.30	11.50	10.40	Αίγιον 9.05	15.27	—
Κόρινθος άφ.	7.42	2.42μ	2.5	Κόρινθος 1.10μ	4	9.03π
Αίγιον	2.52μ	5.41		Αθήναι άφ. 4.25	7	12.30
Πάτραι	4.35	7—		Πειραιεύς 4.55	7.30	1—

Τμήμα Κορίνθου-Ναυπλίου-Μύλων

Κόρινθος άν.	3 — μ.μ.	Μύλοι άν. 9.50 πμ.
Άργος άφ.	5.12	Ναύπλιον 10.—
Ναύπλιον	5.45	Άργος 10.35
Μύλοι	5.52	Κόρινθος άφ. 12.45

Τμήμα Πατρῶν-Πύργου

Πάτραι άν. 8.30 πμ.	5.15μμ.	Άμαλιάς άν. 6.30 πμ.	3.15 μμ.
Άγαθα άφ. 9.25	6.10	Γαστούνη 7.11	3.56
Μανωλάς 10.40	7.25	Λεγαίνά 7.50	4.35
Λεγαίνά 11.20	8.05	Μανωλάς 8.30	5.15
Γαστούνη 11.59	8.44	Άγαθα 9.45	6.29
Άμαλιάς 12.40	9.25	Πάτραι άφ. 10.40	7.24

Αι άμαξοστοιχίαι 33 και 32 μέχρις Άκράτας λειτουργοῦσιν ήμέραν παρ' ήμέραν εναλλάξ. Τοπικά άμαξοστ. καθ' έκάστην εις όλα τὰ τμήματα.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΛΥΣΙΣ

ΘΑΥΜΑΣΙΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

ΜΑΪΦΑΡΤ

Κύριοι πολίτευόμενοι, εμπρός, διότι εἶνε ἡ μόνη διάλυσις ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ὠφεληθῆτε..

Κύριοι ἀδιάφοροι, εμπρός, διότι εἶνε ἡ μόνη περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀδιαφορία εἶνε ἔγκλημα.

ΘΕΛΕΤΕ

Νὰ στολίσητε αἰθούσας, ἐστιατόρια, γραφεῖα; Εἰς τοῦ Μάϊφάρτ.

ΘΕΛΕΤΕ

Νὰ στολισθῆτε οἱ ἴδιοι μὲ χρηματοφυλάκια, καρφίδας, χαρτοφυλάκια;

Εἰς τοῦ Μάϊφάρτ.

Ο ΔΙΑΛΥΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Κλείει τὰς θύρας του καὶ ὅσοι δὲν ἠγόρασαν θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν θέσιν

τοῦ Ἀδάμ μετὰ τὸ προπατορικὸν ἀμάρτημα.